

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษเด็กและ เยาวชนในคดีอาญา
คำสำคัญ	การลงโทษในคดีอาญา/เด็กและเยาวชน
ชื่อนักศึกษา	ทองเหมาะ พรประเสริฐผล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.บวรวิทย์ เป็รื่องวงศ์ รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2557

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 73 วรรคสอง กรณีศึกษาเด็กอายุไม่เกิน 10 ปี ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กโดยไม่ได้กำหนดแนวทางให้บิดาและมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กเข้าไปวางข้อกำหนดในการดูแลหรือให้พนักงานสอบสวนจัดทำข้อกำหนดร่วมกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชน จึงพบว่าเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการดูแลและได้รับความผูกพันจากครอบครัวตามวัยของเด็กและเยาวชน อันเป็นการส่งผลกระทบต่อตัวเด็กและพัฒนาการของเด็กที่จะต้องได้รับการเลี้ยงดูจากบิดา มารดาของตนเอง นอกจากนั้นการที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 74 (2), (5) กำหนดให้ศาลใช้ดุลยพินิจโดยให้นำเงินมาเป็นเงื่อนไขให้บิดา มารดาต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละ 10,000 บาท ถ้าเด็กกระทำความผิดนั้นอีก พบว่า การนำเงินมาเป็นเงื่อนไขให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองจะต้องดูแลให้อยู่ภายในข้อกำหนดนั้นมีใช่เป็นแนวทางที่จะพัฒนานิสัยหรือพฤติกรรมของเด็กได้จะต้องวางข้อกำหนดหรืออบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการที่จะสามารถเลี้ยงดูบุตรของตน แทนการนำเงินมาเป็นเงื่อนไข และในส่วนปัญหาที่พระราชบัญญัติศาลและเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 ใช้อายุของเด็กเป็นเงื่อนไขในการส่งไปโรงเรียนหรือสถานฝึกอบรมหรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก พบว่า เป็นความยุติธรรมในการกำหนดให้ศาลใช้ดุลยพินิจ ถ้าเด็กมีอายุ 10 ปี ก็สามารถส่งไปสถานฝึกหรืออบรมหรือสถานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกหรืออบรมได้ถึง 8 ปี แต่ถ้าเด็กนั้นมีอายุ 15 ปี ศาลก็สามารถใช้ดุลยพินิจได้เพียง 3 ปี เท่านั้น และในส่วนของการที่ศาลมีอำนาจใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษอาญาหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้จนกว่าอายุ 24 ปีบริบูรณ์ เป็นกรณีที่ใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจนานเกินไปอาจทำให้เกิดปัญหาการถ่ายทอดคุณลักษณะนิสัยที่ไม่ดี

ออกมาได้และปัญหาการกำหนดโทษและหลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดต่อเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พบว่า มีการกำหนดระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมีอัตราโทษต่ำสุดจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท กรณีดังกล่าวเป็นการกำหนดการลงโทษน้อยเกินไปจึงควรแก้ไขการลงโทษให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้กฎหมายมีประสิทธิภาพและเกรงกลัวต่อการที่จะกระทำความผิดต่อเด็กหรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดต่อไป

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Problems and Obstacle Relating to Criminal Punishment on the Commission of Offence of Child and Juvenile
Keywords	Criminal Punishment/Child and Juvenile
Student	Thongmou Phornprasertphol
Thesis Advisor	Dr.Bavorvit Prueangvong Associate Professor Suphon Ingprasan
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2014

ABSTRACT

This Thesis is focally aimed to study the problem and obstacle relating to paragraph two of Section 73 in case studies of children aged under 10 years were committing an offence which the Police Investigator has been prescribed to send the child to the authoritative official in accordance with the Law on Child Protection without any provision stipulating the guidelines to enable the parents of the child to lay down regulations in looking after the child or enable the Police Investigator to make the regulations in conjunction with the child's parents or guardian in looking after the child or juvenile consequently resulting in the child not to be taken care of or to be mentally tied by the family in accordance with the age of the child and juvenile, thus, causing the child himself/herself and his/her development to be taken care of by his/her own parents to be affected. In addition, on the matter which 74 (2), (5) of Criminal Code provides the authority to the Court to exercise its discretion in setting a condition for the child's parent to pay to the Court the sum of not exceeding 10,000 Bath each time if the child should have repeatedly committed the offence, it is found that the setting of the condition compellingly requiring parents or guardian of the child to make money payment in order to require them to look after the child to be under the regulations is not the way to develop the character or behavior of the child, but, the regulations must be set or admonitions must be conducted in order to develop the potentials in looking after their own child or children instead of making money payment as set by the condition. And on part of the problem where Section 142 of Juvenile and Family Court and Juvenile and Family Case Procedure Act has used the age of child as condition to send the child to school or training establishment or a place

established for training and giving instructions to the child, it is found that it is not fair to direct the Court to use its discretion. If the child is 10 years old he/she can be send to the training place up to 8 years. But, if such child is 15 years old, the Court can exercise its discretion for only 3 years and that on the part of the Court to have the power the use the procedures for the child and juvenile in lieu of criminal punishment or measure of safety until the age 24 years in the case with the duration of training child and juvenile in the Observation and Protection Center likely to be too long which may cause a problem on the transfer of bad characters out. And on the Problem of a stipulation on the penalty provision and regulations on the stipulation of the punishment to be inflicted upon an offender against a child or a juvenile in a accordance with Child Protection Act, B.E.(2003), it is found that the maximum punishment of imprisonment is set not exceeding 6 month or to a fine not exceeding 60,000 baht or both and the minimum punishment of imprisonment is set not to exceed 1 month or a fine not to exceed 10,000 bath is too light , Therefore, the penalty provision should be amended in order to make the law efficiently operated and the person to commit the offence against the child or use to the child as a tool for the commission of an offence to be afraid of the law.